

השבועון לפנסאים • יוצא לאור על ידי תלמידי ישיבת תורת"ל המרכזית כפר חב"ד

אֵיךְ בֵּין אֶלֶּם לֹא מְטַעֲרֵנִי שׁוּק!

גליון 7 • עֵבֶת פֶּרֶשֶׁת וִיקְרָא, ו' אֲדָר-שֵׁנִי, תשע"א

פנסאים

מאירים את העולם
על-ידי לימוד התורה

שע"י תלמידי ישיבת
תוספי תמימים ליובאוויטש
המרכזית כפר חב"ד

כיצד רקד הרחוב?

השבוע במדור "אבא לי סיפר"

חסידויע קוק

ביאורי הרבי לגמרא הנלמדת

גשמים זה טוב?

"יורה בחשון . . . וחכמים אומרים יורה בכסלו" (תענית ו.)

במחלוקת זו, האם היורה יורד בחשון או בכסלו, נחלקו גם בית שמאי ובית הלל. ישנה מחלוקת בפנימיות התורה, בין בית שמאי ובית הלל, מה קודם למה. ההמשכה מלמעלה (בית הלל), או עבודת האדם להעלות את הניצוצות מלמטה (בית שמאי). זוהי הסיבה למחלוקתם אודות זמן ירידת היורה.

ירידת הגשמים מורה על עבודה שתחילתה בהעלאת שע"י האדם, כשיטת ב"ש. לכן, סבורים בית הלל שגשם מורה על דבר פחות, ועדיף היה בלעדי. וכמו שהגמרא (בב"מ) מספרת שבימי רבי יהודה לא ירד גשם ובכל זאת הארץ היתה מלאה מים.

לכן אמרו רז"ל שיום ירידת גשמים קשה כיום דין, ולכן פסקו בית הלל שיש לדחותו ככל האפשר.

(ע"פ "רשימות" חוברת ל"ה עמ' 7)

הרב חיים פרוס

פארבריינגען בכפר

משפיעים מהכפר מתוועדים

פסוק לי פסוקך | המדרש המפורסם על מגילת אסתר, מספר שכאשר יצא המן

מהמלך אחשוורוש, לאחר גזירת הגזירה, הוא פגש במרדכי שהלך לפניו. לפתע התגלו לעיניהם ילדים, שיצאו מלימודיהם. מרדכי רץ אחרי הילדים, ושאלם על לימודיהם, ושמח מאד מתשובתם. המן, לעומתו, כמובן כעס מאד.

בכינוס ילדים שנערך ב-770, סיפר הרבי לילדים את המדש הזה, והסביר להם שכל הנס של פורים היה תלוי בילדים. על ידי לימוד התורה שלהם ניצל עם ישראל כולו מכיליון ח"ו.

גם אנו, עוסקים במרץ בלימוד התורה, כשאנו יודעים שלימודנו מביא את הישועה של דורנו אנו - הגאולה האמיתית והשלמה.

נזכור תמיד לשנן היטב את לימודינו, ולזכור אותם בעל פה. כך, כאשר נישאל "פסוק לי פסוקך", כמו ששאל מרדכי את הילדים, נדע לענות!

אצלנו בקבוצה

מיומנו של 'פנסאי' צעיר

אם תצטרפו, פשוט תשאלו אותו. הרי לא סתם קוראים לו "אנציקלופדיה מהלכת"...

יודע הכל!
(כמעט)

שמוליק

ענווה = זיוף?

שמוליק מספר:

ערב טוב! לא, זו לא פתיחה טובה. הרי יש כאלו שקוראים את העיתון בשבת. אולי עדיף לכתוב גוט שבת? הכי טוב להתחיל עם "שלום"...

אז ככה: שלום לכל הקוראים. זה שוב אני, שמוליק. אתם זוכרים את הפעם הקודמת שכתבתי את המדור הזה? בפרשת כי תשא, כשזעליג הסביר לנו עד כמה חשוב שיהודי תמיד יזכור שהוא רק 'מחצית'. אני חשבתי שהדברים מכוונים אלי, והחלטתי להשתנות. "מהיום" אמרתי לעצמי, "לא אתגאה בידע הנרחב שלי".

בעיה אחת קטנה הפריעה לי. פשוט לא ידעתי איך לעשות את זה. אתם אולי מרימים גבה בתמיהה, אבל זה בכלל לא פשוט. אני יכול כמובן להפסיק לענות לכל השאלות ששואלים אותי. אבל מי שיינזק בעיקר יהיה דווקא הילדים ששואלים אותי.

לא הצלחתי בשום אופן לגרום לעצמי להרגיש קצת "עניו". הרי אני יודע (כמעט) הכל. אז איך בדיוק אני אמור להרגיש שאני לא עדיף בהרבה מהעצלן של הכיתה שאף פעם לא מכין שיעורי בית?

השבוע, במהלך הלימוד, נפתרה לי השאלה. למדנו שיחה על פרשת השבוע, ולויק אמר שפרשת ויקרא אהובה עליו במיוחד. "בכל שנה, בפרשת ויקרא אני נזכר איך הכניסו אותי ל'חדר' עטוף בטלית, את ליקוק הדבש מעל האותיות, וכמובן את קריאת "ויקרא" מתוך החומש".

זעליג נזכר מיד בסיפור. "כאשר הוכנס הרבי הצמח צדק לחדר, לכדה אותו א' שבמילה ויקרא את תשומת ליבו. ה-א' הזו, קטנה מהשאר. "אל"ף זעירה". כאשר שאל על כך את סבו - האדמו"ר הזקן, הסביר לו שהא' רומזת לענווה של משה רבינו, שהיה העניו מכל אדם".

שניאור כמעט ניתר ממקומו עם השאלה: "איך יכול היה משה להיות עניו? הרי הוא דיבר עם ה' פנים אל פנים, והיה נשיא הדור - המיוחד ביותר בדורו. בפני מי הוא התבטל?".

זעליג חייך ואמר, שגם את זה הסביר אדמוה"ז לנכדו הקטן. משה אמר לעצמו: נכון שיש לי מעלות גדולות מאוד, אבל לא הגעתי אליהם בכוחות עצמי. קיבלתי אותם כמתנה משמים. קיבלתי מה' את הנבואה, קיבלתי מה' את החכמה, קיבלתי מה' את המנהיגות ואת כל המעלות שיש לי. אם מישהו אחר היה מקבל מעלות כמו שלי, יתכן שהיה מגיע לדרגות גבוהות יותר ממני.

כיון שמשה הבין שהמעלות לא שייכות לו, זה נתן לו את האפשרות להיות "עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה".

טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך ציפייה לביאתו המהרה

| גן חיות שלא הכרתם

לעתיד לבוא כל החיות יהיו טהורות וכשרות למאכל, מכיוון שלא יהיה רע וטומאה בעולם. מאותה הסיבה החיות גם לא יזיקו. כך נוכל לראות מחזות שבימינו אינם אפשריים: תינוק משתעשע עם נחש צפע, כבש וזאב רועים יחד, ולצדם גדי ואריה שחולקים את אותה סעודה.

יש דעה שאומרת, שלאחר פרק זמן מביאת המשיח, תתחיל תקופה שנייה. בתקופה הראשונה החיות הטורפות לא יזיקו לאיש, ואפילו לא לחיות חלשות מהן. אך בתקופה השנייה, הן ייעלמו מן העולם לגמרי. להלכה נפסק, שבימות המשיח יישארו תמיד החיות הטורפות, אלא שלא יזיקו כלל.

חידוש מפתיע גילה לנו הרבי הרש"ב, שכתב באחד ממאמריו כך: לעתיד לבוא הגויים ואומות העולם ילכו על ארבע, ממש כמו החיות. אך על מה שיהיה עם הגויים לעתיד לבוא נדבר בפעם אחרת בעז"ה.

אבא לי סיפר

זכרונות משנות אור הבית חיינו

| דברי הרבי התקיימו מיד...

מאת החייל מוישי פקטור:

מדי שנה, בכל אחד מערבי חול המועד סוכות, מתקיימת "שמחת בית השואבה" ענקית בשכונת "קראון הייטס". ריקודים המוניים ומוזיקה רועשת, והכול ברחובה של עיר. מי שיזם את הריקודים ברחוב הוא הרבי. בשנת תשמ"א עורר הרבי אודות החשיבות המיוחדת שבשמחת בית השואבה, וברחוב דווקא. החסידים יצאו מיד לצומת מרכזית בשכונה, והריקודים החלו ברוב עוז. מאז, מדי שנה, עודד הרבי את הרוקדים, והדגיש את החשיבות הגדולה שבריקוד ברחוב דווקא.

אבי סיפר לי שכאשר שהה אצל הרבי בשנת תשמ"ט, הורה הרבי הוראה מיוחדת: "יש לרקוד באופן כזה שגם הרחוב ירקוד". כמובן שלריקודים (הסוערים ממילא) נוסף תוקף מיוחד.

למחרת, כאשר יצא אבי ל'מבצעים', הוא סיפר למקורבים על דברי הרבי מאמש. להפתעתו הרבה, הם החלו לרקוד באמצע הרחוב, בעיצומו של יום. אך המעניין מכל היה, כאשר שני אפרו-אמריקנים שעברו ברחוב הבחינו בריקוד, ומיהרו והצטרף אליו. ניתן לומר בפירוש, ש"הרחוב רקד"...

כאן בכפר חב"ד

הסיפורים שמאחורי המקומות

בית הספר למלאכה

קריית חינוך גדולה במיוחד משתרעת לימין הנכנס לכפר. רובנו, הילדים, מכירים אותה בעיקר מביקורינו בבריכת השחייה שממוקמת באמצעה בכתבה הזו, נלמד על התפתחותו של המוסד, והחשיבות הרבה שהרבי ייחס לו.

| כאשר יענו אותו...

ביום כ' בכסלו תשי"ב, שיגר הרבי מכתב להנהלת ישיבת תומכי תמימים בארץ, ששכנה בלוד. במכתבו, העלה הרבי בעיה חינוכית קשה. ישנם בחורים רבים שאינם מתאימים למסגרת ישיבתית - בה לומדים מבוקר עד ערב. בחורים אלו, ראוי שילמדו אומנות מסוימת, שתועיל להם גם בהמשך חייהם.

הרבי הדגיש, כי אל לנו לשנות את הסדר של ישיבת תומכי-תמימים מכפי שהתוו מיסדיה ומנהליה, הרבי הרש"ב והרבי הר"צ. לכן, יש להקים מסגרת מיוחדת לבחורים אלו. במסגרת זו, ילמדו תורת הנגלה וחסידות, לצד אומנות ומלאכה. הרבי סיים את מכתבו בהוראה, שהמוסד "יעמוד תחת חסותה של הישיבה".

הרבי היה מעורב בכל פרט ופרט בבית הספר. בחודש אייר של אותה שנה, הוסיף הרבי ופירט, "שבית הספר הנ"ל צריך להיות לא בלוד אלא בכפר". הרבי גם קבע שהלימודים יהיו במלאכת כפיים דווקא "ולא יהיה במקצוע של עלעקטרי [אלקטרוניקה] ראדיא [רדיו] וכיו"ב".

ממכתב נוסף של הרבי עולה, כי הרבי הוא זה שבחר את מיקומו של בית הספר: "בענין המקום בשביל הבית ספר לתורה ומלאכה... יש להעמידו בתחלת הכפר, שזה יהי ניכר יותר". במכתב אחר, מבהיר הרבי את ש"הנקודה העיקרית בבית ספר למלאכה - שלימוד המלאכה הוא טפל ללימודי הקודש". לכן, מדגיש הרבי, חובה לוודא שהזמן של לימודי הקודש הוא יותר מזמן לימודי המלאכה. כמו כן הורה הרבי שסדר היום יתחיל בלימודי קודש (ומה טוב חסידות), ויחתם עימם.

עם ייסודו, נבנה בבית הספר אולם מיוחד ללימודי נגרות. כעבור משך זמן נוספה לבית הספר מגמה נוספת של לימודי חקלאות. אך את התנופה הגדולה בהתפתחות בית הספר, גרם דווקא אירוע מחריד שהתרחש בו.

...

אור לה' דראש חודש אייר תשט"ז. דממה שררה באולם בית הכנסת של בית הספר. עשרות התלמידים ומדריכיהם, עמדו באותה עת בתפילת שמונה עשרה של ערבית. לפתע נשמעת שורת התפוצצויות עזה, ריות מהדהדות בכל הכפר. אימה והלם אווזים בכל:מה זה? איפה זה?

באותה תקופה, החרידו את הארץ התקפותיהם של מחבלי הפידאיון. הללו היו חודרים לישראל מרצועת עזה, עושים את דרכם במעבה הפרדסים, מבצעים את משימתם הרצחנית והנפשעת ונמלטים לירדן. הפעם בחרו בבית הספר למלאכה בכפר חב"ד, הכפר שבקושי מלאו אז 7 שנים להיווסדו.

כאשר פרצו המחבלים לאולם בית הכנסת, כבה האור. הת' שמחה זילברשטרום, אחד המדריכים, החל להשליך את החניכים מבעד לחלון, כדי לחלצם מהתופת. כאשר הסתיימה המתקפה הנוראית התברר, כי גם הוא נהרג מאש המרצחים, יחד עם עוד חמשה מתלמידיו, הי"ד.

פחד נורא תקף את אנשי הכפר. עד כדי כך גדל המורא, שהיו כאלו שחשבו לקום ולנטוש את הכפר. הדבר היחיד שחזק את האנשים הייתה הוראתו הברורה של הרבי, שפקד: "איש בל יזוז ממקומו". בימים הבאים, ובמשך שבועות רבים, שיגר הרבי מברקי עידוד וחיזוק לתושבי הכפר. במברק שנשלח בתום ימי ה'שבעה', הורה הרבי להרחיב את המוסדות בכפר.

ואכן, כבר בסיום ה'שלושים' לרצח המחריד, הונחה אבן הפינה ל"יד החמשה - בית ספר לדפוס בכפר חב"ד", שנקרא על שם הנרצחים. מגמת הדפוס, הפכה לבולטת שבין מחלקות בית הספר, ובמשך שנים הודפסו בבית הספר ספרי קה"ת.

...

כיום, פועלת במקום "קרן המצוות" שהקים ר' משה אדרעי - ששימש כמדריך בבית הספר, וזכתה לעידודו של הרבי. לימודי האומנות במקום הופסקו בשנים האחרונות, אך בתכנית ההנהלה לחדשם בקרוב.

נחשים וקסמים

סיפור מתח והמשכים, שקרה באמת!

פרק שני

תקציר: מיכאל הצטרף לכת מכשפים באפריקה. בעיצומו של טקס "העלאת דרגה" מכון הכומר את הרובה לגבו של ג'ורג' ויורה...

חרדת נטישה

כך התחזקה בליבו החלטה נחושה: אני עוזב את כת המכשפים!.

למרות רצונו העז לנטוש את הכת המאיימת, לא עשה מיכאל דבר. בינתיים, הוא נשאר במנזר ועסק במדיטציות. לנזירים הסביר מיכאל, שהוא מעוניין לזכך את גופו לפני שיעלה דרגה.

מיכאל זכר היטב את הדברים שאמר לו ראש הכמרים בזמן שהתקבל לכת. "איננו מרשים לנטוש את הכת, בשום פנים ואופן".

מיכאל זכר היטב גם את ירון, צעיר מישראל שהצטרף לכת זמן קצר אחריו והתחבב עליו מאוד.

לאחר חודשיים בכת החליט ירון לעזוב את הכת. "אני לא מפחד מהם" הוא הכריז באזני מיכאל. "הייתי ביחידה מובחרת בצבא, ולא נראה לי שהזקן הזה מסוגל לעשות לי משהו".

כעבור יומיים, פשטה השמועה במנזר אודות מה שקרה לירון. שריפה פרצה במזרון שלו בעת שישן. הוא נשרף למוות, אך האש לא התפשטה אל מעבר למזרון. היה ברור שהנזירים פגעו בו דרך הכישוף.

מקרה זה לא היה היחיד, ומיכאל היה נתון במצוקה אמיתית. הוא לא רצה להישאר בכת, אך בליבו קינן רצון עז להישאר בחיים...

המשך יבוא...

רק כעבור דקה ארוכה העז מיכאל לפתוח את עיניו. הוא הביט קדימה, והופתע ממראה עיניו. ג'ורג' עמד על רגליו בריא ושלם. 'כיצד החטיא הכומר, ומדוע לא ירה בו שנית?'.
•

עד מהרה קיבל מיכאל תשובה לתמיהותיו, מפי הכומר הקשיש מנחה הטקס. "זה עתה הוכח שהנך בן הדרגה השנייה" קרא המנחה. "מעתה ועד עולם לא תינזק מברזל".

לפני סיום הטקס הודיע המנחה, כי החניכים הצעירים שהורשו להשתתף בטקס יתחילו מחר קורס בן שלושה חודשים. בסיומו, יעלו לדרגה השנייה.
•

מיכאל סיים את הקורס בהצלחה מרובה, שהקנתה לו זכות מיוחדת - אפשרות לעלות מיד לדרגה השלישית. בעוד בדרגה השנייה, מוגן המכשף מכל כלי ברזל - כדור רובה, סכין ואפילו פגיעת מכונית. בדרגה השלישית, והגבוהה מכולן, יכול האדם להפוך ל"רואה ואינו נראה".

אך דווקא כעת מיכאל התלבט. הוא כלל לא היה בטוח שהוא מעוניין להצטרף לקורס המיוחד.

לפתע הבין מיכאל את הסיכונים הטמונים בכישוף, ועד כמה הוא עלול להתפתות למעשים מסוכנים וחמורים ביותר. ככל שהתעמק בעניין,

בעין המצלמה

מהט לפעילות הפנסאים

מתכוננים...

בזמן שכולנו עמלים במרץ, מתייגעים ומתאמצים לעמוד בהספק הלימודים הנדרש, טורחת קבוצה נוספת של חיילים בהכנות למעמד האלף - מסוג קצת שונה. אלו הם למעלה מעשרים ילדי המקהלה, שישירו על הבמה במעמד.

קצת יותר משבוע עבר מאז החלו החזרות למקהלה, אך ההתקדמות גדולה. לכתבנו נודע, כי בילדי המקהלה ניכרת רצינות נדירה, שמסייעת באימונים. הסיבה לכך: החיילים זוכרים היטב, שמדובר במעמד לכבוד יום מלכנו - "א ניסן. עובדה זו גורמת להם לנהוג בהתאם.

ציין, כי המשתתפים במקהלה עושים זאת במקביל לפעילות הפנסאים הסדירה ולא כתחליף. ייתכן מאד, שמתוך שורות המקהלה ייצא לפתע חתן האלף...

התחרות

תחרות התחפושות של **אָ לַאֲמָטְעֶרְנֵיִק!** יוצאת לדרך! איר ביו

עליכם ליצור תחפושת מקורית וייחודית, הקשורה לפנסאים. ביום פורים (או קודם לכן), הצטלמו, ושילחו את התמונה למערכת (דרך המשגיחים במפגשי הלימודים). בעל התחפושת הזוכה, יזכה בעצמו בפרס יקר-ערך.

התחפושת הזוכה תיבחר לפי מקוריות הרעיון וביצוע מוצלח!

איחולים לבהיים לחיילים
שיום הולדתם חל השבוע:

מזלו גובר

מאיר דונל, מאיר הבר
ואברמי רסקין